

който ми нарѣча да ѣмъ испѣльнікъ съ разны изображенія за украшеніе на храмътъ.

При това още азъ прѣдложихъ на родниниѣтъ си услугиѣ си въ прочутиѣ онѣзи работѣ на сѣдбѣтъ ѣ. А добрата старица, като пріе признателно прѣдложеніето ми, каза ми че, колкото съ допискуѣтъ си тя може още да ся занимава, но за прочитаніе и пригледваніе на ветхыѣ записы, това май не може сама да върши поради ослабваніето на очитѣ ѣ, и че до сега не е рачила да употрѣби на тѣхъ работѣ друго, за да не даде новы причины да ѣмъ подгавреватъ; но понеже тазъ работа спомага сѣщественно на сѣдбѣтъ ѣ, пріема мя за съвѣтникъ и сътрудникъ. Отъ то насетнѣ азъ прѣровихъ, прѣтърсихъ и пригледахъ добросовѣстно грѣмьадныѣ вързопы съ записы що имаше, и убѣдихъ ся че бѣ невъзможно да спечели сѣдбѣтъ си, която сега на скоро имаше рѣшително да ся отсѣди. И г. Ловепевъ отъ когото ся допытахъ за пѣкои работы е на истото мнѣніе; но не искахъ да наскѣрбѣмъ старѣтъ си пріятелкѣ. Напротивъ възблагодарявамъ ѣмъ стъ това дѣто да придиравъ едно по едно семейственныѣ ѣ записы, между които ся надѣе да намѣри непобитно доказателство на правдиныѣ си. За злѣ честь кунѣтъ на тѣзи записы не ся свършва.

Вчера отидохъ рано въ домътъ на г-жѣ Порое за да свършѣмъ прѣди обѣдъ придираваніето на вър-